

Nr 80.

Ankom till riksdagens kansli den 24 april 1936 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om anslag till förstärkning av avkastningen av understödsfonden för rysslandssvenskar.

(1:a avd.)

Uti tvenne likalydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herr *Bergman m. fl.* (nr 177) och den andra inom andra kammaren av herr *Lithander m. fl.* (nr 291), har hemställts, att såsom förstärkning av avkastningen av understödsfonden för rysslandssvenskar under budgetåret 1936/1937 anvisas under tredje huvudtiteln ett extra anslag av 75,000 kronor.

Motionärerna hava till stöd för sin framställning anfört, bland annat, följande:

»Erfarenheter föreligga nu om den hjälpverksamhet, som utövats bland rysslandssvenskar förmedelst de av 1934 års riksdag för sådant ändamål anvisade medel. Dessa utgöras av avkastningen av en av statskontoret förvaltd fond om 2 miljoner kronor. På grund av rådande ränteförhållanden vid fondens uppläggande uppgår fondens avkastning allenast till 74,400 kronor för år räknat. Fondkapitalet härrör av medel, som svenska staten erhöll vid en under år 1933 verkställd delning av vissa sedan år 1917 i Stockholms Enskilda Bank befintliga ryska värden. Enligt den uppgörelse med Sovjetunionens regering, som föregick nämnda delning, erhöll svenska staten 5.2 miljoner kronor, Sovjetunionen 5.5 miljoner kronor och Stockholms Enskilda Bank 4,069,000 kronor. För ombesörjande av den på riksdagens föranstaltande tillkomna hjälpverksamheten bland rysslandssvenskarna tillsatte Kungl. Maj:t en nämnd. I samband därmed fastställde Kungl. Maj:t med ledning av utav riksdagen gjorda uttalanden riktlinjer för understödsverksamhetens bedrivande. De erfarenheter, som föreligga från densamma, gå nu närmast ut därpå att verksamheten ej kunnat bedrivas enligt riktlinjerna, ja icke ens avhjälpa nöden bland de behövande rysslandssvenskarna, allt på grund därav, att hjälpbehovet varit vida större än vad riksdagen förutsett vid medlens anvisande. I riksdagens skrivelse nr 223 vid 1934 års riksdag, varigenom anvisades oförmälda fondmedel, uttalades, att antalet registrerade rysslandssvenskar, som erhållit hjälp under år 1933, uppgått till 69 personer. Hinder förklarades visserligen ej möta för Kungl. Maj:t att utsträcka hjälpverksamheten även till andra än de då registrerade rysslandssvenskarna, men man torde vid riksdagsbehandlingen icke hava räknat med att hela antalet behövande skulle vara så stort, som det sedan visade sig vara. Anledningen till att antalet understödda under år 1933 var särskilt lågt är att söka dels däri att nämnda år nya direktiv gällde, enligt vilka en

avsevärd del av rysslandssvenskarna, bland annat utomlands boende och under de senare åren till Sverige återkomna, utslötos från understöd, dels och i den omständigheten att många av dem i avvaktan å ett avgörande av frågan om ersättning för deras förluster i det längsta uppskjutit att begära understöd.

I nämndens underdåniga skrivelse den 17 december 1934 med redogörelse för första halvåret av nämndens verksamhet meddelades bland annat följande: Antalet understödssökande rysslandssvenskar, som enligt de av Kungl. Maj:t fastställda riktlinjerna för understödsverksamheten vore berättigade till periodiskt understöd, kunde beräknas till 160, representerande 289 familjemedlemmar. Av detta antal hade nämnden på grund av fondavkastningens otillräcklighet icke kunnat bevilja sådant understöd åt mera än 66 sökande, representerande 111 familjemedlemmar. Härtill komme att med tillämpning av nämnda riktlinjer ytterligare ett antal av omkring 30 sökande representerande 61 familjemedlemmar borde vara berättigade att under de närmaste åren erhålla mera tillfälliga understöd. Med utgångspunkt från de i riktlinjerna för särskilda fall angivna understödsbeloppen skulle i periodiska understöd till de nu nämnda rysslandssvenskarna erfordras omkring 185,000 kronor för år räknat. Därutöver borde avses ett belopp för tillfälliga understöd enligt samma riktlinjer. Vid bedömandet i de enskilda fallen, huruvida en rysslandssvensk skulle kunna erhålla understöd, hade nämnden med stor stränghet tillämpat sådana i riktlinjerna givna möjligheter till begränsning av antalet understödsberättigade. I riktlinjerna hade Kungl. Maj:t vidare för understöden fastställt vissa belopp, vilka i regel icke borde öveskridas. De av nämnden beviljade understöden hade emellertid icke annat än i ett fåtal fall kunnat bestämmas att utgå med de av Kungl. Maj:t angivna beloppen. Trots dessa åtgärder i begränsande syfte hade de till nämndens förfogande anvisade medlen icke varit tillräckliga för sitt ändamål, vilket tvingat nämnden att vidtaga mera ingripande åtgärder för begränsning av understöden. Två utvägar framstode härvid såsom möjliga; antingen kunde nämnden å alla understödsberättigade fördela de tillgängliga medlen med påföljd att envar av dem endast kunde erhålla ett obetydligt, för nödortfigt livsuppehälle fullständigt otillräckligt understöd, eller ock kunde nämnden tilldela ett mindre antal understödsberättigade någorlunda tillräcklig hjälp. Nämnden hade stannat för det senare alternativet trots det otillfredsställande däri, att icke alla understödsberättigade behandlades lika, och trots svårigheten att på objektiva grunder verkställa urvalet av dem, som skulle erhålla understöd av nämnden.

Under tiden efter det nämnden avlät sagda skrivelse hava ytterligare ansökningar om understöd inkommit till nämnden, varjämte dödsfall inträffat bland rysslandssvenskarna. Den avgång, som genom sistnämnda orsak ägt rum, beräknas motsvara det antal rysslandssvenskar som tillkommit. Med anledning därav torde de i nämndens berörda skrivelse gjorda beräkningar av medelsbehovet fortfarande vara normerande.

Det måste medgivas vara ett föga tillfredsställande förhållande, att av personer, vilka befinna sig i samma läge, endast en mindre del kommer i åtnjutande av sådant understöd, vartill samtliga hava lika rätt. Detta förhållande har väckt djup bitterhet och besvikelse hos rysslandssvenskarna. Enligt vad som kunnat konstateras råder trots vidtagna åtgärder verklig nöd bland flertalet ifrågavarande rysslandssvenskar.

Vidare torde böra uppmärksammas, att riksdagen åren 1920—1922 för understöd åt rysslandssvenskar anslagit sammanlagt 392,000 kronor samt att Kungl. Maj:t därefter under tiden 1923—1932 av lotterimedel för samma

ändamål anvisat sammanlagt 951,300 kronor. Ända sedan år 1920 har alltså för understöd åt behövande rysslandssvenskar kunnat användas ett belopp, som för år räknat avsevärt överstigit det belopp, omkring 74,000 kronor, som nu årligen står till förfogande för ändamålet. Samtidigt som de för hjälpverksamheten anvisade medlen sålunda successivt minskats, hava rysslandssvenskarna blivit alltmera ålderstigna och fått allt svårare att erhålla arbete.

 Då nu erfarenheten på sätt här ovan visats giver vid handen, att avkastningen av ifrågavarande fond ingalunda förslår för det ändamål, varför riksdagen avsett densamma, är det ju endast en konsekvens av 1934 års riksdagsbeslut att *antingen* fonden blir föremål för sådan utökning att avkastningen av densamma motsvarar vad omständigheterna oundgängligen kräva *eller ock* det belopp, fondens avkastning för närvarande utgör, årligen genom särskild medelsanvisning förstärkes med vad som måste anses nödvändigt. Sistnämnda form för frågans lösning bör av budgetära skäl vara att föredraga. Därvid synes för kommande budgetår ett belopp av minst 75,000 kronor vara erforderligt, om det föreliggande hjälpbehovet skall kunna i huvudsak bliva tillgodosett. Därest ifrågasatt form för frågans lösning vinner riksdagens bifall, synes lämpligt, att i riksdagens blivande skrivelse i ämnet angives, att riksdagen förutsätter, att det behov av förstärkning av avkastningen av rysslandssvenskarnas understödsfond, som under kommande budgetår visar sig erforderligt, beaktas genom anslagsäskande vid respektive statsverkspropositioners uppgörande.»

Utskottet vill erinra därom, att frågan om beredande av viss gottgörelse åt förut i Ryssland bosatta svenska undersåtar var föremål för prövning vid 1934 års riksdag. I anledning av en i statsverkspropositionen under tredje huvudtiteln då gjord framställning jämte vissa motionsvis framförda yrkanden tillstyrkte utskottet (utlåtande nr 101) riksdagen att såsom avsättning till en fond för lämnande av understöd åt nämnda s. k. rysslandssvenskar anvisa ett anslag av 2,000,000 kronor. Vid avvägningen av detta anslag, varav avkastningen beräknades till omkring 75,000 kronor för år, utgick utskottet från att detta belopp skulle vara tillräckligt för att bereda understöd åt ett antal av 69 personer — representerande 107 familjemedlemmar — som enligt av utskottet införskaffade uppgifter då voro registrerade. Utskottets förslag godkändes av riksdagen, dock med det tillägg, att hinder icke borde föreligga för Kungl. Maj:t att utsträcka hjälpverksamheten även till andra rysslandssvenskar och deras efterlevande än sådana, som då vore registrerade, och detta även om de icke vore bosatta i Sverige.

Utskottet.

För omhänderhavande av den avsedda hjälpverksamheten tillsatte Kungl. Maj:t ett särskilt organ, understödsnämnden för rysslandssvenskar, varjämte Kungl. Maj:t, i anslutning till de vid frågans behandling inom riksdagen framförda synpunkterna å hjälpverksamhetens utövande, fastställde direktiv för nämndens verksamhet.

I föreliggande motioner har nu — under åberopande bland annat av visst utav omförmälda understödsnämnd lämnat material i fråga om dess verksamhet — gjorts gällande, att den tillgängliga årliga avkastningen av understödsfonden för rysslandssvenskar ingalunda försloge för det ändamål, var-

för riksdagen avsett samma fond, och att i följd härav behov av ytterligare medel för understödsverksamheten vore för handen.

Utskottet har för bedömandet av denna fråga ansett sig böra från understödsnämnden införskaffa viss ytterligare utredning i ämnet, vilken sammanställts i tvenne vid detta utlåtande fogade promemorior. Av desamma jämte ytterligare under hand inhämtade uppgifter finner man, att de beräkningar, varpå utskottets i dess ovanberörda utlåtande till 1934 års riksdag framlagda förslag i fråga om understödsbehovet voro grundade, voro missvisande så till vida, att det då uppgivna antalet hjälpsökande huvudmän — 69 — i stället utgjorde 95, representerande omkring 120 familjemedlemmar. Vidare må framhållas, att, då ovanberörda beslut om ytterligare utsträckning av understödsverksamheten fattades vid 1934 års riksdag, några uppgifter icke förelågo om den ekonomiska innebörden av beslutet. Följaktligen vidtogs ej någon höjning av det enligt utskottets förslag avsedda beloppet för hjälpverksamheten. Den nu föreliggande utredningen giver emellertid vid handen, att det av riksdagen då gjorda tillägget i verkligheten medfört en utökning av hjälpverksamheten till att omfatta 122 huvudmän, representerande ej mindre än omkring 240 familjemedlemmar. Med hänsyn till angivna omständigheter föreligger en helt ny situation, då det gäller att nu bedöma medelsbehovet för hjälpverksamheten. Det har under hittillsvarande förhållanden givetvis icke varit möjligt för nämnden att utöva den anförtrodda verksamheten i enlighet med de nämnden givna direktiven. Sålunda har det visat sig, att ett stort antal rysslandssvenskar, ehuru de helt saknat medel till sitt livsuppehälle, på grund av bristande tillgång på disponibla medel från fonden varit uteslutna från möjlighet att erhålla understöd från fonden. Det förhållandet, att vissa understödsberättigade kommit i åtnjutande av hjälp från fonden, under det att andra, som prövats vara i lika behov därav, nödgats anlita den kommunala fattigvården, kan enligt utskottets förmenande icke anses tillfredsställande.

Resultatet av den verkställda undersökningen föranleder således utskottet föreslå, att frågan om anslagsbehovet för hjälpverksamhetens utövande underkastas förnyad omprövning. För egen del finner sig utskottet i för handen varande läge böra förorda, att åtgärder vidtagas i syfte att genom ökad medelstillgång sätta nämnden i tillfälle att i vidare grad än för närvarande är möjligt bispringa de hjälpbehövande tillhörande denna medborgargrupp. Vid bestämmandet av den summa, som, vad nästkommande budgetår beträffar, torde böra anvisas såsom förstärkning av understödsfondens avkastning, har utskottet stannat vid att föreslå ett belopp av 50,000 kronor. Genom en dylik förstärkning skulle det, enligt vad utskottet under hand inhämtat, bliva möjligt för nämnden att så bedriva hjälpverksamheten, att ett anlåtande av den kommunala fattigvården för försörjning av personer tillhörande här ifrågavarande klientel ej skulle behöva förekomma. Utskottet förutsätter, att frågan ej mindre om sättet för hjälpverksamhetens utövande än även beträffande det maximibelopp, varmed bidrag från statens sida framdeles skall utgå, får anses härmed definitivt avgjord.

Spörsmålet om storleken av det anslag, som bör avses till förstärkning av understödsfondens avkastning, såvitt angår tid efter utgången av budgetåret 1936/1937, läser böra upptagas till prövning i samband med regleringen av utgifterna under riksstatens tredje huvudtitel för respektive budgetår.

På grund härav hemställer utskottet,

att riksdagen må i anledning av motionerna I: 177 och II: 291 till *förstärkning av avkastningen av understödsfonden för rysslandssvenskar* för budgetåret 1936/1937 under tredje huvudtiteln anvisa ett anslag av 50,000 kronor.

Stockholm den 24 april 1936.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Carlsson* i Gävle, *Johansson* i Fredrikslund, *Bergqvist*, *Nilsson* i Gränebo, *Oscar Olsson*, *Svensson* i Kompersmåla, *Borell*, *Walles*, *Pauli*, *Nilsson* i Fredriksfält, *Larsson* i Varberg och *Magnusson*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Råstock, *Jansson*, *Strindlund*, *Holmgren*, *Jeppsson*, *Andersson* i Höör, *Svensson* i Grönvik, *Jonsson* i Eskilstuna, *Andersson* i Prästbol, *Holmdahl*, *Weijne* och *Olsson* i Staxäng.

P. M.

angående hjälpverksamheten till förmån för rysslandssvenskarna.

De av 1934 års riksdag till förmån för rysslandssvenskarna anslagna medlen äro placerade i svenska statens obligationer, som giva en sammanlagd årlig avkastning av 74,400 kronor. I riksdagens skrivelse nr 223, varigenom medlen anvisades, förekommer en uppgift att antalet registrerade¹ rysslandssvenskar, som erhållit hjälp under år 1933, uppgått till 69 personer. Denna uppgift, som givetvis influerat å de beräkningar om det hjälpbehov, till vars avhjälpande 1934 års riksdag anvisade medel, är emellertid felaktig, i det att antalet av de under år 1933 hjälpta rysslandssvenskarna var betydligt större. Den person, som lämnat denna oriktiga uppgift om antalet hjälpbehövande rysslandssvenskar under år 1933, synes ha gått till följande sätt: Man synes ha räknat antalet å de rysslandssvenskar, som under år 1933 *utkvitterat* månatligt understöd, och då konstaterat att antalet, som *utkvitterat* sådant understöd är 43 olika personer. Under samma år ha tillfälliga understöd *utkvitterats* av 26 olika personer, som ej hänförts till månatliga understödstagare. Sammanläggas talen 43 och 26 erhålles en summa av 69. Denna uppgift om antalet hjälpta rysslandssvenskar under år 1933 är emellertid oriktig, i det att en hel del av dessa rysslandssvenskar ha familjemedlemmar för vilka de utkvitterade understödsbeloppen varit avsedda, enär beloppen avvägs med hänsyn tagen till att dessa familjemedlemmar jämväl behövt hjälp. Därest dessa felaktigheter rättas, kommer man vad angår rysslandssvenskar, som under år 1933 erhållit månadsunderstöd, till ett antal av 57 och beträffande tillfälliga understödstagare, som jämte familjemedlemmar under samma år erhållit hjälp, till ett antal av åtminstone 38 personer. Sammanläggas talen 57 och 38 erhålles en summa av 95 personer i stället för i riksdagens skrivelse 69 personer. Således en felaktighet av c:a 30 procent.

De under år 1933 hjälpbehövande rysslandssvenskarna voro emellertid till antalet mycket större än nyssangivna 95 personer, men dessa i behov av hjälp dåvarande rysslandssvenskar voro uteslutna från understöd på den grund att för den med lotterimedel bedrivna hjälpverksamheten gällde från och med ingången av år 1932 sådana riktlinjer, att uteslutna från hjälp voro *dels* alla hjälpbehövande rysslandssvenskar, som vistades utomlands,² *dels* ock de hjälpbehövande rysslandssvenskar, som efter ingången av år 1925 kommit till Sverige. Vidare måste beaktas att under år 1933 funnos i Sverige en hel del rysslandssvenskar, som enligt då gällande riktlinjer voro berättigade till hjälp men avhöllo sig från att begära sådan, i det att de under största försakelser framlevde sin tillvaro och därvid då fortfarande kunde replera å släkt och vänner, allt under det de uppehöllos av förhoppningen om att i någon form bliva delaktiga av det i Stockholms Enskilda Bank på

¹ Med uttrycket »registrerad» förstås sådan rysslandssvensk, som anmält sig till erhållande av hjälp hos det organ, som medelst lotterimedel utövade hjälpverksamhet bland rysslandssvenskar; vid sådan anmälan registrerades den hjälpsökande.

² I regel hade de uppsökt i någon valutahänseende fördelaktig ort å utlandet, där de hade någon anknytning i form av bekantskaper eller vänner.

sin tid deponerade ryska guld, varav 1934 års riksdag anslog en del till förmån för hjälpverksamhet bland rysslandssvenskarna.

Då rysslandssvenskarnas ärende vid 1934 års riksdag var föremål för behandling i kamrarna, företogs ett högst betydelsefullt tillägg till statsutskottets förslag till riksdagsskrivelse i ämnet. Genom detta tillägg förklarades hinder icke föreligga att utsträcka hjälpverksamheten till andra rysslandssvenskar och deras efterlevande än sådana, som vid tiden för riksdagsskrivelsen vore registrerade, och detta även om de icke vore bosatta i Sverige. Trots detta tillägg, som medförde en högst betydande utökning av antalet rysslandssvenskar, vilka blevo berättigade till hjälp, skedde ingen förhöjning av de av statsutskottet föreslagna medlen.

Den 1 juli 1934 påbörjades hjälpverksamheten bland rysslandssvenskarna förmedelst avkastningen av de medel, som 1934 års riksdag anvisat. Därvid visade sig att antalet *hjälpbehövande* rysslandssvenskar, som tillkommit på grund av ovan omnämnda tilläggsbeslut i kamrarna, äro:

A. Utomlandsvarande: . . .	46 sökande,	representerande	67 familjemedlemmar.
B. Efter ingången av år 1925 till Sverige komna rysslandssvenskar .	50	»	»
C. Rysslandssvenskar, som före 1925 kommit till Sverige men ej ansökt om hjälp före 1 juli 1934	26	»	»
			127
			46
			240

Med beaktande av de rysslandssvenskar, som hänföras till grupperna A.—C. här ovan, samt de rysslandssvenskar, som voro registrerade före den 1 juli 1934, konstaterade Understödsnämnden, att hjälpbehov förefanns i följande omfattning: Antalet sökande, som voro berättigade till månatligt understöd, kunde beräknas till 160, representerande 289 familjemedlemmar. Av detta antal kunde på grund av medelsbrist månatligt understöd beredas allenast åt 66 sökande, representerande 111 familjemedlemmar. Vidare tillkommo ett antal av omkring 30 sökande, representerande 61 familjemedlemmar, som borde vara berättigade att under de närmaste åren erhålla mera tillfälliga understöd.

Enligt de för Understödsnämnden gällande riktlinjer finge månatligt understöd i regel ej överstiga för ensam person 125 kronor och för familj 200 kronor.

Ingen ensam person har kommit i åtnjutande av högsta, som möjligt angivna understödsbelopp. De månatliga understöd, som beviljats ensamma personer, variera emellan 15 kronor upp till 110 kronor; de vanligast förekommande månatliga understödsbeloppen äro de, som variera emellan 70 å 90 kronor.

Den 1 juli 1935 åtnjöt månatligt understöd av 73 sökande, representerande 123 familjemedlemmar, dragande en månatlig kostnad av 5,635 kronor eller för år 67,620 kronor.

Skillnaden emellan Understödsfondens avkastning och det belopp, som de månatliga understöden sammanlagt för år räknat utgöra, användes till tillfälliga understöd.

Den 3 innevarande februari utgjorde det belopp, varöver Understödsnämnden förfogade för tillfälliga understöd till utgången av innevarande budgetår, allenast c:a 2,000 kronor.

De i *utlandet* befintliga rysslandssvenskar, vilka Understödsnämnden på

grund av medelsbrist ej kunnat hjälpa, ha i den mån deras hjälpbehov varit av sådan beskaffenhet, som säges i 1 § i fattigvårdslagen, bisprungits jämlikt särskilda av Kungl. Maj:t meddelade beslut förmedelst medel av det under 5:e huvudtiteln förefintliga förslagsanslaget »fattigvård och barnavård enligt den nordiska fattigvårdskonventionen m. m.». Sådan av Kungl. Maj:t lämnad fattigvård medför ej återbetalningsskyldighet.

Vad åter angår i *Sverige* befintliga hjälpbehövande rysslandssvenskar, som Understödsnämnden av medelsbrist ej kunnat hjälpa, ha de måste söka fattigvård. Då emellertid alla hjälpbehövande ha lika rätt till understöd framstår hänvisningen till fattigvården som en orättvisa, vilken föranlett mycken bitterhet särskilt hos barnen till dem, som hänvisats till fattigvården, äro nödgade att, när de kunna, återbetala det lämnade fattigunderstödet.

Den fysiska kondition, vari rysslandssvenskarna befinna sig, är ofta dålig, i synnerhet äro deras tänder i regel i mycket dåligt skick. Då Understödsnämnden av medelsbrist endast i mycket ringa omfattning kunnat förhjälpa behövande rysslandssvenskar till tandvård, sökte Understödsnämnden förmå fattigvårdsmyndigheterna att lämna sådan hjälp, varvid emellertid meddelades, att hjälp till tandvård lämnades först när tändernas bristfälliga beskaffenhet vållat en konstitutiv sjukdom såsom magsår eller annan magsjukdom.

Det bohag, rysslandssvenskarna ha, är i regel köpt förmedelst skuldsättning.

Stockholm den 10 februari 1936.

GUNNAR CORIN.

Förste kanslisekreterare och sekreterare hos
Understödsnämnden för rysslandssvenskar.

Bilaga 2.

P. M.

angående huru de i motionen nr 291 i andra kammaren och nr 177 i första kammaren till 1936 års riksdag till förstärkning av avkastningen av Understödsfonden för rysslandssvenskar begärda medel äro avsedda att disponeras.

I. Den 1 februari 1936 åtnjöto 70 sökande, representerande 121 familjemedlemmar, understöd med tillhoppa 5,298 kronor i månaden. Bland dessa månatliga understödstagare äro representerade dels de i P. M. nr 1 med bokstäverna A—C¹ angivna kategorier, dels ock sådana rysslandssvenskar, som voro registrerade före den 1 juli 1934. Såsom i P. M. nr 1 framhållits hava dessa månatliga understöd i flera fall på grund av medelsbrist måst begränsas så, att de ingalunda lämna de nödställda den hjälp, 1934 års riksdag av-

¹ I P. M. nr 1 har framhållits hurusom med ingången av år 1932 ändring vidtogs ifråga om riktlinjerna för hjälpverksamheten bland rysslandssvenskarna. Hade sådan ändring ej skett, hade de kategorier rysslandssvenskar, som hänföras till kategorierna A—C, varit, på grund av dessförinnan gällande riktlinjer, berättigade till understöd.

såg vid Understödsfondens uppläggande och de av Kungl. Maj:t i anslutning härtill utfärdade riktlinjerna avsågo. Med hänsyn till i berörda fall förefintligt hjälpbehov måste vid bifall av motionen avses ett belopp, till höjning av de månatliga understödsbeloppen i dessa fall, varför avses ett månatligt sammanlagt belopp av 625 kronor. Sammanläggas beloppen 5,298 kronor och 625 kronor erhålles 5,923 kronor.

II. I P. M. nr 1 har framhållits, hurusom ett stort antal rysslandssvenskar, ehuru de befinna sig i sådan nödställd belägenhet att de äro att hänföra till fattigvårdsstadiet, måst på grund av medelsbrist vägras understöd. I händelse av bifall till motionen beräknar man att kunna lämna dem månatlig hjälp enligt ovan under I tillämpade beräkningsgrunder. Dessa rysslandssvenskar, som befinna sig i Sverige, Finland och Norge, utgöras av 72 sökande, representerande 125 familjemedlemmar, vilka skulle erhålla månatligt understöd med ett sammanlagt belopp av 5,590 kronor.

Sammanställas de månatliga beloppen under I och II, utgörande 5,923 kronor respektive 5,590 kronor, erhålles ett sammanlagt belopp av 11,513 kronor, som är avsett att utgå varje månad i s. k. månatligt understöd. För 12 månader uppgår dylikt understöd till sammanlagt 137,156 kronor.

I P. M. nr 1 har avkastningen av Understödsfonden angivits vara 74,400 kronor för år räknat. I händelse motionen till årets riksdag bifalles, skulle erhållas 75,000 kronor. Sammanläggas beloppen 74,400 kronor och 75,000 kronor erhålles ett belopp av 149,400 kronor. Skillnaden mellan detta belopp och det belopp — 137,156 kronor — de månatliga understöden för år räknat sammanlagt utgöra, blir 12,244 kronor. Sistnämnda belopp är avsett att användas för den i P. M. nr 1 omförmälda kategori rysslandssvenskar, som äro i behov av hjälp antingen på grund av övergående svårigheter eller ock för påbörjande eller fortsättande av verksamhet. Av detta belopp avses c:a 3,000 kronor för tandvård (se i sådant avseende P. M. nr 1).

III. I den mån Understödsnämnden på grund av medelsbrist ej kan hjälpa de nödställda rysslandssvenskar, som befinna sig i Estland, Lettland, Litauen, Sovjet, Tyskland, Polen, Frankrike samt Nordamerikas Förenta Stater och vars nödtillstånd är sådant, som avses i 1 § fatigvårdslagen, erhålla dessa rysslandssvenskar hjälp på grund av särskilda beslut av Kungl. Maj:t, varvid för denna hjälp erforderliga medel disponeras av det under 5:e huvudtiteln förefintliga förslagsanslaget »fattigvård och barnavård enligt den nordiska fattigvårdskonventionen m. m.». På grund av dylika beslut erhålla 38¹ sökande, representerande 45 familjemedlemmar, månatligt understöd utgörande för år sammanlagt 22,680 kronor.

Sammanfattning.

Under I upptagna ryssl.-svenskar utgöra	70	sökande,	repres.	121	familjemedl.
» II	»	»	»	72	»
» III	»	»	»	38	»
				80	sökande
				291	familjemedl.

Stockholm den 19 februari 1936.

GUNNAR CORIN.

Förste kanslisekreterare och sekreterare hos
Understödsnämnden för rysslandssvenskar.

¹ Antalet rysslandssvenskar, som erhålla hjälp på sätt under III sägs, har visat sig vara större än vad som förutsattes vid motionens avfattande.